

Udeleženci pohoda za »Zlati čevlček«, ki so hodili od Novega mesta do Beceleteve jame v nedeljo, 4. maja, so vadili za pohod »PO POTEH PARTIZANSKE LJUBLJANE«, ki se ga bodo v glavnem udeležili vsi. Tradicionalnega pohoda tovarištva in spominov, ki bo v nedeljo, 11. maja, v Ljubljani, se bo udeležilo veliko ljudi iz Dolenjske. Več o pohodu »PO POTEH PARTIZANSKE LJUBLJANE« in »ZLATEM ČEVELJKU« preberite na 15. strani (Foto: S. Dokl)

Kako smo praznovali

Čeprav na Dolenjskem za 1. maj nismo odprli nobenega večjega gospodarskega objekta, ni bilo vzdušje nič manj praznično. Po številnih vaseh v Beli krajini so postavili mlaje, na predvečer praznika pa zakurili kresove.

Lepo vreme je pripeljalo v doline in gozdove ob Kolpi, Krki in Mirni dožge kolone avtomobilistov, ki so se utaborili okrog svojih šotorov in raznjev za dva pa tudi za štiri dni.

V vseh toplicah so 1. maja odprli kopalniško sezono na prostem, najpogumnejši kopalci pa so zaplavali celo v Kolpi in Krki. Vsi hoteli so bili polni, oživele so vse planinske izletniške postojanke. Odprli so tudi novo restavracijo na letališču v Prečni pri Novem mestu.

EDVARD KARDELJ OBISKAL SEVNICO. Član sveta federacije tov. Edvard Kardelj je z ženo Pepeco v sredo, 23. aprila, obiskal Sevnico. Ogledal si je konfekcijo LISCO, konfekcijo JUTRANJKO in MIZARSKO ZADRUGO ter se v prisrčnem razgovoru s predstavniki podjetij, družbeno-političnih organizacij in občinske skupščine zadržal pozno popoldne v kolodvorski restavraciji. (Foto: Marjan Legan)

Krvav obračun med Cigani

Iz še ne pojasnjene razloga so Cigani iz taborišča pri Ratju 3. maja zvečer napadli Cigane v gozdu pri Prevolah. Ciril Brajdič, njegov sin Ivan, Franc Brajdič in Miha Brajdič so s puškami napadli Henrika Hodorovca. Hodorovac, ki je bil tudi oborožen, je iz bližine streljal na Brajdiče. Zadel je 48-letnega Cirila Brajdiča, ki je kmalu nato izkrevavel.

Na podlagi dosedanjih raziskav sklepajo, da so se Brajdiči in Hodorovci že dalj časa pripravljali na medsebojni spopad in da so samo iskali priložnost, ko naj spregovorijo orožje. Ciril Brajdič je Henrika Hodorovca, ki je bival v njegovi sosesčini, zagrozil, da mu bo vzel življenje, če se ne bo takoj odšel. Odkar je Hodorovac dobil ultimatum, je hodil okrog s puško, v stalni pripravljenosti pa so bili tudi Brajdiči.

Vaščani Prevol so povedali, da so v bližnjem gozdu slišali šest streliv. Domnevajo, da je Hodorovac zadel Brajdiča v prvem delu puškarjenja. Naslednji strelji so se, kot zatrjujejo Prevolčani, oglasili čez kakšnih deset minut.

Oče mrtev, avto razbit

4. maja dopoldne se je v Pavlovi vasi pri Pišecah pripetila huda prometna nesreča, v kateri je izgubil življenje Franc Ogorevc iz Pavlove vasi. Franc Ogorevc je navedel svojega sina Slavka, naj ga uči voziti z avtomobilom. Odpejala sta se na stransko cesto, kjer je sin izročil vozilo očetu, sam pa sedel na sprednji desni sedež. Oče je vozil po cesti približno 30 metrov, nato pa z vzvratno vožnjo 6 metrov po travnatih bankini. Nenadoma se je avtomobil prevrnil na desni bok in se skotalil 70 metrov po nasipu. Med prevračanjem je Franc Ogorevc dobil tako hude poškodbe na glavi, da je kmalu zatem umrl. Škodo so ocenili na 12.000 din.

Od odreda do odreda

V ponedeljek, 5. maja popoldne, so pionirji osnovne šole iz Brežic sprejeli kurirčkovo pošto. V prosvetnem domu so za to priložnost pripravili kulturni program. Kurirčkovo torbo so v torek, 6. maja v Došenji vasi oddali pionirjem iz krške občine. Torbo s pozdravi za tovariša Tita so ponesli mladi krški kurirji od odreda do odreda. Po vseh šolah so za to priložnost pripravili mitinge, da je bil sprejem pošte kar najbolj slovesen.

VRATA OKNA POLKNA NA RIBNICA KREDIT

Odbor za spomeniško varstvo partizanskega Roga je 29. aprila v Dolenjskih Toplicah pod predsedstvom Franca Leskoška-Luke odločil, da se bo gradnja prvga od predvidenih turističnih objektov na Rogu pričela v kratkem. Člani odbora (na sliki z leve proti desni): Bogdan Osolnik, inž. Janez Penca, Marjan Simič (nadmestoval predsednika Obs Novo mesto Francija Kuharja), Tone Fajfar, Franc Leskošek — Luka in Marko Ivanetič, so si na Rogu ogledali lokacijo za ta objekt in ob razgrnjenem glavnem projektu razpravljali o notranji in zunanji ureditvi predvidene turistične postojanke, ki bo stala nedaleč od še ohranjenih partizanskih zavetišč na Bazi 20 (Foto: Ivan Zoran)

Pridite gledat Zelenega Jurija!

Letos bo 7. in 8. junija v Črnomlju že peto jurjevanje — Prireditev si je pridobila ugled že daleč izven belokranjskih meja — Bogat program

Na osrednji folklorno-turistični prireditvi Bele krajine pričakujejo tudi letos več tisoč gostov iz vse Slovenije in sosednje Hrvaške. Organizatorji jurjevanja obljubljajo izpopolnjen program narodnih pesmi, plesov in običajev, razen tega pa tudi boljšo organizacijo celotne prireditve.

Pripravljani odbor, ki dela v več komisijah, bo v kratkem izdal poseben prospekt, v katerem bodo opisani običaji belokranjskih prednikov, hkrati pa bodo gostom predstavili zgodovinske in naravne znamenitosti Bele krajine.

Jurjevanje bo trajalo dva dni. Prvi dan, 7. junija zvečer, bodo predstavili stare kresne običaje, 8. junija pa bo dopoldne osrednji folklorni program, v katerem bodo prikazali stara obredja, ples, pesmi in pomladne običaje belokranjskih prednikov, ki so se vse do današnjih dni ohranili po vaseh. Zeleni Jurij z živopisnim spremstvom je svojevrstna zanimivost, ki si jo je zares vredno ogledati.

Prireditvi bosta 7. in 8. junija v naravnem gledališču na prostem, v dolini pod hotelom Lahija. Na številnih stojnicah, ki bodo razpostavljene okoli prireditvenega prostora, kakor tudi v vseh gostinskih lokalih v mestu, bodo imeli razne belokranjske specialitete, dobro belokranjsko vino, slaščice, brezalkoholne pijače in kavo. Organizatorji preskrbe pravijo, da cene ne bodo spravljale gostov v slabo voljo.

Prav tako bodo poskrbeli za službo informacij, za prenočišča v gostiščih in v zasebnih turističnih sobah, za servisno mehanično službo,

za zdravniško pomoč ter za prodajo iskanih belokranjskih spominkov.

Razen kvalitetnega programa bo za goste privlačen tudi zabaviščni prostor, kjer bo poskočne viže igral eden najbolj znanih ansamblov. Obisk letošnjega jurjevanja bodo organizirale sindikalne organizacije iz več slovenskih krajev. Komur po programu ne bo všeč bučna zabava, si bo lahko poiskal miren kotiček bodisi na Mirni gori, v semiških gorah ali na Vinici.

R. B.

Ob tabornem ognju na Vinici

30. aprila zvečer se je ob tabornem ognju na viniškem kempingu zbralo številno domače občinstvo, da bi se svečano poslovilo od celjskih tabornikov, ki so krenili po poteh V. prekomorske brigade. Domačin Franc Pavlakovič je pozdravil goste, nato pa je govoril Janez Kočevar iz Črnomlja, bivši namestnik komandanta V. prekomorske brigade. Sledil je kulturni program, ki ga je pripravila mladina viniške osnovne šole. Proslava je bila zaključena s prijetno zabavo. S to prireditvijo so Vinčani hkrati počastili 27. april in praznik dela.

Nada Peterle republiška prvakinja

Pred kratkim je bilo v Ljubljani republiško pionirsko prvenstvo za posameznike. Največji uspeh so dosegle najmlajše šahistke iz Mokronoga: Nada Peterle je v skupini mlajših pionirk dosegla prvo mesto, Darka Zaje pa je bila četrta. Nekoliko več smo pričakovali od pionirjev iz Stične in Črnomlja. Vendar sta si Pranznik in Kastelic v svoji skupini razdelila 6. do 7. mesto, Bječić iz Črnomlja pa je bil deveti. Najbolj nesrečno so zaključili tekmovalce kočevski šahisti. Do predzadnjega kola so bili še vsi na najboljših mestih, vendar so v zadnjem kolu po vrsti izgubili. Segova je tako delila 2. do 5. mesto, Gornikova pa je bila šesta. Blatinik je pri starejših pionirjih bil tretji, Čuk pa četrti.

L. Stančič

Oči bodo uprte v Ivana Molana

Mladi nadarjeni speedway vozač Ivan Molan iz Krškega bo v nedeljo, 11. maja, na svetovnem oonskem spe-

edway prvenstvu v Krškem branil barve Jugoslavije. Z Dragom Perkom in Mlivojem Stankovičem bo skušal v močni mednarodni konkurenci pokazati vse svoje znanje pred domačim občinstvom. Prizadevni organizatorji v Krškem pričakujejo, da bo na nedeljsko enkratno športno prireditve prišlo 15.000 do 20.000 gledalcev, ki bodo bodrili hrabre »crne muškatirje«. Na tem tekmovalju ne bodo zmagovala samo hrabra srca, ampak tudi stroji. Favoriti tekmovalca so: sovjetska tekmovalca Kuzrilenko in Lombocki ter »mlada garda« iz ČSSR.

V nedeljo na svidenje v Krškem!

OD 8. DO 18. MAJA

Od 10. do 17. maja nestalno vreme s pogostimi padavinami in ohladitvami, večjih tudi trajen dež, nato približno dvodnevno izboljšanje.

Dr. V. M.

Zmeraj z ljudstvom

OB PETDESETLETNICI
KOMUNISTIČNE PARTIJE
JUGOSLAVIJE

5

★ Partija v usodnih dneh

V času, ko je Tito prišel na čelo Partije, je fašizem začel kar odkrito agresijo v Evropi in čedalje bolj postal očitna nevarnost tudi za jugoslovanske narode. Partija je bila tedaj edina sila, ki je vse Jugoslovane poklicala na organizirano obrambo pred fašističnim vdorom in jih opozarjala, da ne smejo dovoliti vladajočim reakcionarnim krogom, da bi jih spreminili v privesek katerega koli fašističnega bloka.

Na področju politične borbe je Partija postavila kot svojo glavno zahtevo uresničitev demokratskih pravic delovnih ljudi in vseh naprednih sil ter krepitev enotnosti v boju proti fašizmu in reakciji. Zahtevala je vzpostavitev resnične ljudske vlade, sposobne, da bo pravi predstavnik interesov delovnih ljudi in ki bi lahko združila vse demokratske in napredne sile v obrambi neodvisne dežele.

★ Ne samo razredna, ampak tudi nacionalna moč

Izhajajoč iz načela, da ima sleheren narod pravico do samoodločanja, je KPJ opustila prejšnjo sektaško parolo o razbijanju Jugoslavije kot države. Stališče partije je bilo, naj narodi Jugoslavije na podlagi načela o samoodločanju sami odločijo o obliki in značaju svojih medsebojnih odnosov.

S takšno svojo dejavnostjo je Partija predstavljala ne samo razredno, ampak tudi nacionalno moč. Njen vpliv na celotno družbeno dogajanje je čedalje bolj naraščal. Povezala se je z mladino in si pridobila močan ugled med napredno inteligenco.

Moč KPJ ni bila zgolj v njeni ideologiji in revolucionarnem programu, kot tudi ne v nekaj tisoč organiziranih in revoluciji predanih borcev. Njena moč je bila v tem, ker Partija ni hotela biti sama sebi namen, niti se ni hotela zapirati v svoje ozke okvirje.

Njen največji zgodovinski uspeh je bil prav v tem, da je bila sposobna postati vodilno in usmerjevalno jedro, da je doumela svojo vlogo in našla ustrežna sredstva in pota, da to vlogo uresniči. V tem je tudi največji zgodovinski pomen Titovega osebnega ustvarjalnega sodelovanja v izgradnji Partije in oblikovanja njene politike, strategije in taktike.

★ Razglas Centralnega komiteja

Hitlerjevska agresija proti Avstriji, Češkoslovaški in nekaterim drugim deželam je KPJ ocenila kot začetek napada tudi na narode Jugoslavije in na vse sile, ki so vdane ideji socializma in napredka. Razglas Centralnega komiteja ob priključitvi Avstrije nacistični Nemčiji, ki ga je napisal sam Tito, je opozoril ljudske množice in vse demokratske sile Jugoslavije na smrtno nevarnost, ki se približuje, in pozval vse, naj se združijo za obrambo pred fašističnim napadom.

Dogodki so se bliskovito odvijali. Obnovljeni režim reakcionarne diktature, okrepljen s sporazumom Cvetkovič-Maček je poskušal rešiti sistem z naslonitvijo na os Berlin-Rim. Konec marca 1941 je jugoslovanska vlada pristopila k trojnemu paktu.

Bilo je čedalje bolj jasno, da je napad na Jugoslavijo samo še vprašanje dneva. Deset dni po puču 27. marca je naša država postala plen agresivnega napada fašističnih armad.

Centralni komitej KPJ je predlagal, naj bi Partija skupaj z vojsko organizirala obrambo v mestih in delavskih središčih. Sredi aprila, preden je bila okupirana vsa Jugoslavija, je v okupiranem Zagrebu bila seja Politbiroja KPJ. Na nji je Politbiro oblikoval temelje svoje politike v pogojih okupacije. Podvzeti so bili kadrovske ukrepi zaradi praktičnih priprav na oboroženo vstajo. Ustanovljeni so bili posebni vojni komiteji kot jedro vojaške organizacije za pripravo upora. Partijsko vodstvo je za voditelja teh organizacij izvolilo Tita.

★ KPJ na čelu oborožene borbe

Od prvega dneva revolucije so bili KPJ in njeni člani in voditelji na čelu oborožene vstaje. Komunistična partija, prekaljena v dolgoletni ilegalni borbi, je vzpostavila takšno borbena enotnost, samodisciplino in revolucionarno predanost, kakršne ni imela nobena druga armada tega časa.

Pod vodstvom KPJ so narodi Jugoslavije izbojevali med štiriletno borbo, polno dotlej nepoznanega junaštva, popolno zmago nad okupatorjem in njegovimi domačimi hlapci.

Za to veliko zmago, ki je pomenila zgodovinsko prelomnico v življenju jugoslovanskih narodov, so bile pwtotrebne izredne žrtve. Med vojno je padlo 350.000, ranjenih pa je bilo 425.000 borcev. Velikanske žrtve je pretrpelo tudi civilno prebivalstvo. Skupne žrtve jugoslovanskih narodov so dosegle do konca štiriletna borbe in trpljenja grozljivo številko 1.700.000 mrtvih.

★ Prva po oktobru

Jugoslovanska socialistična revolucija je bila prva zmagovita revolucija po velikem oktobru. Z njeno zmago je svetovni imperialističen režim dobil še en močan udarec.

награда
од
100.000
РАЈХСМАРАКА У ЗЛАТУ!

100.000 РАЈХСМАРАКА У ЗЛАТУ ДОБИЉЕ ОНАЈ КОЈИ ДОВЕДЕ ЖИВА, ИЛИ МРТВА КОМУНИСТИЧКОГ ВОЂУ ТИТА.

S svojimi najboljšimi in najsposobnejšimi kadri je Komunistična partija Jugoslavije od prvega dneva oborožene vstaje vodila naše narode na poti v svobodo. Na tovariša Tita, vrhovnega komandanta NOV in POJ, so nemiški fašisti med vojno razpisali 100.000 zlatih nemiških mark nagrade za tistega, ki bi jim izročil živega ali mrtvega komunističnega vodjo Tita. Premagani in osramočeni so morali tuji osvajači zapustiti našo domovino, pod vodstvom tovariša Tita pa so naši narodi stopili v novo obdobje svoje zgodovine.

— Mitja, vem za dober vic na tvoj račun!

Karikatura P. Pavlovića, v beogradskeg JEZU

from Masol's

Vrednost umetnih gnojil

V Sloveniji poraba gnojil že več let nazaduje - Zaostajamo za drugimi republikami in sosednjimi državami - Zakaj?

O gnojilih imajo kmetje različna mnenja. Nekateri trdijo, da pridelek ni vreden toliko več, kolikor jih stane gnojilo. Nekateri pa ugotavljajo, da je pridelek večji, če dobro pognojijo poleg hlevskega gnojila - a kaj naj storijo z njim, če prideleka ne morejo prodati?

Prav je, da kmetje natančno računajo, kaj je za njih koristno in kaj ne. Pomagati pa bi si morali tudi z izkušnjami drugih kmetijev. Če bodo ugotavljali vse le sami, bodo hudo zaostali.

Na razpravo o porabi gnojil, ki je bila v Mariboru in jo je pripravila tovarna dušika Ruše, so povabili tudi avstrijskega strokovnjaka. Radi bi zvedeli, kako delajo sosedje.

In kaj so ugotovili? Slovenski kmetje so svoja polja najbolj pognojili leta 1964. Na hektar obdelovalne zemlje so potrosili povprečno 145 kg gnojil. Po tem letu je gnojenje nazadovalo. Lani so kmetje porabili na svojih posestvih manj gnojil kot leta 1959 in skoraj za tretjino manj kot pred štirimi leti. Med razlagami, zakaj pri nas poraba gnojil tako nazaduje, slišimo, da so gnojila predraga in da jih ni moč dobiti, kadar jih kmetijci potrebujejo.

O omanjkanju gnojil v prodajalnah ni treba zgubljati besed, saj je že dokazano, da jih v sezoni navadno zmanjka. O ceni gnojil v primerjavi s cenami kmetijskih pridelkov pa bi lahko veliko razpravljali. Cene gnojil in kmetijskih pridelkov so približno enake v vsej državi. Vzlic temu se je poraba gnojil v vsej Jugoslaviji od leta 1959 približno podvojila, v Sloveniji pa precej zmanjšala.

Gnojila so res draga - toda ali so tako draga, da jih ni vredno uporabljati? Gotovo ne, kajti potem tudi v drugih krajih države ne bi z njimi tako gnojili. Vzroke za manjšo porabo gnojil bo treba iskati tudi v kmetijski pospeševalni službi, ki kmetom ne daje dovolj nasvetov. Kmet poskusi enkrat ali dvakrat če ne uspe, pa odneha. Drugače ne more storiti, če zna vsaj malo računati.

Poraba gnojil torej ni odvisna le od dobre volje kmetov, ampak veliko bolj od znanja in strokovnih nasvetov. Avstrijski strokovnjak je na posvetovanju v Mariboru povedal, da pri njih analizirajo vsako leto 120.000 vzorcev zemlje. Po zadnji vojni so naredili že 1.800.000 takih analiz, pa še vedno ne odnehajo, ker se kakovost zemlje spreminja z gnojenjem. Za dobro gnojenje zemlje pa je treba vedeti, kakšno gnojilo je potrebno in koristno! Zakaj bi trosili gnojila, ki jih zemlja ne potrebuje, treba pa jih je plačati?

Vzorci za analizo zemlje poberejo po vsej državi. Potem se kmetijski strokovnjaki sestanejo s kmeti po vaseh in jim svetujejo, kako naj gnojijo v raznih krajih. Splošni nasveti le malo koristijo. Zato je poraba gnojil bolj donosna kot pri nas. Pri gnojenju jih ne ovirajo niti presežki pridelkov. Pravijo, da velike pridelke laže prodajo po nižji ceni kot male.

Tudi pri nas bi podobna kmetijska pospeševalna služba veliko več koristila kmetom kot sedanja, ki se omejuje na kooperante.

JOŽE PETEK

Brezglavo naraščanje uvoza

Konec marca letos je znašal primanjkljaj v blagovni bilanci naše države že 210 milijonov dolarjev, kar je za 78 odst. več kot v enakem času lani. Vrednost uvoženega blaga iz tujine je bila v tem roku že dvakrat večja od vrednosti blaga, ki smo ga hkrati izvozili.

Kmetijski nasveti

Varstvo pred pozebo

Sadjarji in vinogradniki še ne poznajo zanesljivega in poceni načina, kako bi sadovnjake in vinograde obvarovali pred zimsko in pred še bolj nevarno spomladansko pozebo. Na to je treba misliti že ob sajenju. Spomladanska slana naredi največ škode v nižinah in zaprtih dolinah, zato moramo za sadovnjake poiskati višje, zavetne lege.

Človek je preizkusil že marsikaj, da bi obvaroval gojene rastline pred pozebo. K temu prizadevanju lahko veliko pripomore urejena poročevalska služba, ki vnapre napove možnost pozebe, na katero se sadjarji lahko pripravijo.

Pokrivanje rastlin s papirjem, slamo ali ponjavami iz plastičnih snovi je zamudno, toda uspešno, vendar je uporabno samo za vartnarstvo. V naših razmerah je še najboljše dimljenje, saj gost in stalen dim dobro varuje nežne dele rastlin. Dimiti moramo od zgodnjih jutranjih ur do dveh ur po sončnem vzhodu. Zelo primerno je sežiganje starih avtomobilskih gum, ki jih zložimo tako, da lahko vanje naložimo žaganje in viljemo odpadno olje.

V srednjeevropskih državah v precejšnji meri uporabljajo gretje sadovnjakov in vinogradov s posebnimi pečicami, kar pa je zelo drago. Poskušajo tudi z mešanjem toplih in hladnih zračnih gmot s pomočjo močnih ventilatorjev, vendar je tudi pri tem vprašanje, kako bi lahko tak način uporabljali v večjem obsegu.

Eden izmed najnovejših načinov je nenehno oroševanje rastlin z vodo, ki zmrzuje, pri tem oddaja toploto in s tem varuje nežne dele rastlin. Prvi poskusi pri nas, opravljeni v nasadih v Slovenskih Konjicah, so pokazali, da je tako varstvo sicer učinkovito, vendar je uporabno samo v intenzivnih nasadih. V takih nasadih postavljene oroševalne naprave izkoristijo tudi za večkratno škropljenje proti škodljivcem in boleznim in so tako tudi v ta namen boljše izkoriščene.

Inž. M. L.

1900 LET PTUJA

Bilo je leta 69 našega štetja. – Veliko rimsko državo, ki je obsegala Evropo in vse dežele okrog Sredozemskega morja, so po smrti proslulega cesarja Nerona zajeli notranji nemiri. Rimske legije so skoraj v istem času na različnih krajih države proglasile tri svoje vojskovodje za cesarje. – Rimski zgodovinar TACIT je v svoji Zgodovini (Historiae) ta položaj opisal takole: »V tem času so se zbrali voditelji Flavijeve (Vespazijanove) stranke v Ptuj v taboru 13. legije. Odposlanci raznih legij v Panoniji so proglasili Vespazijana, svojega vrhovnega poveljnika, za cesarja.«

Tako se je zgodilo, da je bil današnji Ptuj pred 1900 leti prvič omenjen v zgodovini, čeprav je kot naselbina nastal, kakor o tem pričajo arheološke izkopanine, že 2000 let prej, v mlajši kamni dobi.

Posebnost rimskega Ptuja je bila v tem, da je ležal ob važni vojaški cesti, ki je vodila iz severne Italije v rimske province v Podonavju. Zato je tudi Petovij od svojega začetka do propada rimskega imperija ob koncu 5. stoletja delil usodo mnogih drugih rimskih mest na ozemlju sedanje Jugoslavije, Ogrske in Avstrije.

Rimski spomeniki v današnjem Ptuj

Če se sprehodimo po starinskem mestecu Ptuj, bomo našli na sledove stare rimske civilizacije in kulture. Na današnjem Slovenskem

Is daljšega spisa, ki nam ga je za to skupno stran napisal prof. Anton Klasing iz Ptuja, objavljamo v letošnjem jubilejnem letu tega našega manjega starodavnega mesta ob Dravi najvažnejše podatke. Zal vseh zgodovinskih in drugih podatkov zaradi omejenega prostora nismo mogli natisniti in prosimo brale kot avtorja spisa za razumevanje.

UREDNIŠTVO

trgu stoji nad štiri metre visok kamen iz pohorskega marmorja, čudovit nagrobni spomenik nepoznanemu županu Petovija iz drugega stoletja. Navadno ga imenujejo »Orfejev spomenik« zaradi glavnega reliefa na gornjem delu spomenika. Okrog velikega mestnega stolpa iz 16. stoletja je precej rimskih spomenikov in nagrobnikov, med njimi nekaj prav lepih z reliefi vojakov in z napisi v latinskem jeziku.

Izven Ptuja, na desnem bregu Drave proti Hajdini, se nahajajo še na prvotnem kraju po vsej Evropi znani spomeniki rimske kulture. To so svetišča boga Mitre, nepremagljivega boga sonca, svetlobe in dobrote.

Žarišče rimske kulture

Po dvajsetih ali več letih aktivne službe so prejeli rimski vojniki od države — namesto današnje pokojnine — primeren del zemljišča in nekaj denarja, ter so se naselili kot naseljenci (kolonisti) po vsej prostrani rimski državi od Španije, Francije do današnje Romunije. Povsod so širili med domačini latinski jezik in rimsko omiko. Tudi v rimskem Ptuj je bilo tako. Velik del Ptujkega polja, verjetno pa tudi del Haloz in Slovenskih goric,

so naselili odsluženi vojniki (veterani), ki so v teh krajih začeli gojiti vinsko trto.

Rimska mestna naselbina se je v Ptuj razprostirala na desni strani Drave, kjer je bil tudi vojaški tabor. Imela je svoj vodovod, ki je bil speljan izpod Pohorja 20 kilometrov daleč. Čez Dravo je vodil nasproti današnje vojašnice velik most, odkrit pred prvo svetovno vojno.

V tretjem stoletju je bilo v Ptuj že močno razširjeno krščanstvo. Ptuj je postal celo sedež škofije in središče močnih kulturnih vplivov tudi z grškega vzhoda.

Bethovia - Bethowe - PTUJ v srednjem veku

Protí koncu 6. stoletja so dežele Balkanskega polotoka naselili južni Slovani, gornja porečja Save, Drave in Mure pa Slovenci. Zanimivo je, da so v Ptuj novi naseljenci zasedli levo obrežje Drave s hribom nad njo in ga verjetno utrdili. Zgodovinarji domnevajo, da se je na tem kraju tudi skozi viharje preselejevanja narodov ohranila iz rimske dobe skromna naselbina. O starih Slovencih v Ptuj v 8. in 9. stoletju pričajo številni grobovi, odkriti na planoti grajskega hriba leta 1947.

V drugi polovici 9. stoletja je živel Ptuj v sklopu samostojne slovenske panonske kneževine kneza Kocelja svoje življenje. Kocelj, ki je podpiral prizadevanje slovanskih blagovestnikov Cirila in Metoda v uvajanju slovanskega bogoslužja, je po letu 874 zginil s površja kot žrtev kratkovidne politike velikomoravskega kneza Svetopolka. Ko-

nec je bilo samostojnosti panonskih Slovencev. Tedaj pride Ptuj v roke salzburške nadškofije. Začne se doba nemške kolonizacije in nemškega misijonskega dela med Slovenci, tisočletno obdobje politične in narodne nesvobode ter gospodstva tujerodnih gospodarjev, tisočletje fevdalnega družbenega reda.

Meščanska naselbina obrtnikov in trgovcev

V varstvu grajskega hriba in gradu na njem — znova je bil pozidan iz ruševin okoli leta 1130 — je nastala mestna naselbina obrtnikov in trgovcev. Sredi 13. stoletja so mesto obdali z obzidjem in uredili njegovo samoupravo z lastnim sodstvom in mestnim okolišem ter s trgovskimi svoboščinami ali privilegiji.

Plemiška rodbina Ptujskih gospodov, ki so z gradu v imenu salzburških nadškofov kot gospodarjev mesta upravljali Ptuj in velik del Slovenskih goric, tist Salzburga, je mnogo storilo za gospodarski razvoj mesta. To je v 14. in še deloma v prvi polovici 15. stoletja razvijalo živahno trgovino z Ogrsko in skozi Ptuj proti Ljubljani in Benetkam, prav tako pa proti Salzburgu in južni ter srednji Nemčiji.

Iz srednjega veka je ohranjenih v Ptuj nekaj javnih zgradb velikega zgodovinskega in umetniškega pomena. To sta oba samostana: bivši dominikanski s lepim gotiskim križnim hodnikom in z ostanki gotških fresk, ter minoritski samostan z nekdanjo zgodnjegotsko cerkvijo. Ta je pozimi leta 1945 padla kot žrtev bombnih zračnih napadov in

so danes od nje ostali samo še skromni ostanki. Mogočna mestna župnijska cerkev, ki je bila za 1900-letnico mesta od zunaj lepo prenovljena, predstavlja značilno gotško cerkveno arhitekturo z elementi romanskega sloga iz začetka 12. stoletja.

Od svetnih zgradb je v Ptuj najvidnejši in najučinkovitejši kompleks grajskih utrd in mogočna gnota gradu samega.

Obmejna trdnjava v obrambi proti Turkom

V začetku 16. stoletja je postal Ptuj pomembna obmejna trdnjava v obrambi proti Turkom. Tedaj je tudi prešel iz rok Salzburga v oblast Habsburžanov kot štajerskih deželnih knezov. Ko so po letu 1526 Turki zasedli velik del Ogrske, je nastopila velika nevarnost za nemške dežele, zlasti še za Štajersko. Ptuj je bil na meji Ogrske in Hrvatske. Zato so ga začeli mrzlično utrjevati.

Po letu 1600 se je položaj močno poslabšal. Zadnjikrat je zagrozila Ptuj turška nevarnost leta 1663. Z zmago krščanske vojske nad Turki poleti 1664 pri St. Gotthardu na avstrijsko-ogrski meji je bilo rešeno mesto in tudi vsa Štajerska.

Mesto v zatonu

Ko je bila po letu 1683 za vedno uničena osvajačna sila Turkov in so se ti morali umakniti z Ogrske na Savo in Donavo pri Beogradu,

je tudi Ptuj začel polagoma živeti novo, boljše življenje. Cesarica Marija Terezija (1740—1780) si je mnogo prizadevala, da bi pomogla mestu, ki so ga bili v letih 1684, 1705 in 1710 skoraj popolnoma uničili veliki požari, leta 1680 pa mu je tretjino prebivalstva pobrala »urna smrt«, kuga.

Z novo upravno razdelitvijo Štajerske se je začel naglo razvijati Maribor. Postal je sedež okrožnega urada, skozi to mesto je v prvi polovici 18. stoletja stekla važna cesta z Dunaja proti Trstu in sto let pozneje še važna železniška prometna žila — južna železnica. Tako je Ptuj izgubil svoj politični in zemljepisno prometni pomen.

Ptuj v boju in upor

Pač pa je Ptuj v tem času postal prizorišče hudih narodnostnih trenj in bojev slovenskega ljudstva na Štajerskem proti vedno bolj nasilnemu nemškemu imperializmu, ki je preko slovenskega ozemlja gradil svoj most proti Jadranu. Tedaj so štajerski in zlasti ptujski Nemci proglasili Ptuj za »trdnjavo v slovenskem morju« in jo z vsemi sredstvi nasilja, skritega pritiska in legalnega organiziranega dela skušali ohraniti. Ptujski in okoliški Slovenci pa so si s težkimi žrtvami tudi zgradili svojo »trdnjavo«. To je bil slovenski Narodni dom, središče in žarišče vsega političnega in kulturnega dela Slovencev v dolgih desetletjih vse tja do izbruha prve svetovne vojne.

Ko se je ob koncu leta 1918 zrušila trhla državna stavba avstro-ogrske monarhije, je na njenih ruševinah zrastle nova narodna država Srbov, Hrvatov in Slovencev. Tedaj je tudi Ptuj zaživel novo življenje v svobodni domovini.

Vendar pa to obdobje mirnega in svobodnega razvoja ni dolgo trajalo. Leto 1941 je sprožilo veliko oboroženo narodnoosvobodilno gibanje vseh jugoslovanskih narodov proti silam italijanskega fašizma in nemškega nacizma. V tem usodnem trenutku, ki je odločal o prihodnosti slovenskega naroda, je pokazal tudi Ptuj svojo pripravljenost za boj in težke žrtve. S svojim zavednim okoliškim prebivalstvom je odločno sodeloval v splošni vstaji in v boju slovenskega naroda za nacionalno in socialno osvoboditev.

Simbol tega boja v Ptuj je heroj in mučenik, slovenski kmet in borec Jože Lacko.

Na sliki: Ptuj iz leta 1681. V naslovu: pogled z g radu na del sedanjega Ptuja in najstarejši ptujski pečatnik iz leta 1273

ANTON KLASING

S študenti o gospodarskih zadevah

Razgovor s študenti novomeške in trebanjske občine 24. aprila je bil od časa do časa skoraj podoben zagovoru predstavnikov občin

Okoli 40 študentov novomeške in trebanjske občine, ki jih združuje študentski klub, se je udeležilo pogovora s predstavniki večjih podjetij in obeh občinskih skupščin. Studentje so pokazali željo seznaniti se z gospodarskimi problemi in načrti domačih podjetij.

Ker je bil pretežni del udeležencev iz novomeške občine, so se po uvodnih besedah obeh načelnikov za gospodarstvo, Marjana Simiča in Jožeta Kastelca, vprašanja sukala največ okoli večjih novomeških podjetij, ki so zadnja leta dosegla izreden vzpon.

Studentje so se zanimali predvsem za razvoj tovarne zdravil KRKA, ki predvideva v nekaj letih doseči 22 milijard starih dinarjev celotnega dohodka, za kar bo potrebno zaposliti tudi večje število novih strokovnjakov. Zastopnica tovarne je zbrane seznanila z odločitvijo, da bo tovarna že v solah izbirala najboljše dijake in študente ter jim omogočila šolanje.

Predstavniki NOVOLESA, DANE iz Mirne in ISKRE so visokošolce seznanili tudi z načrti in problemi teh podjetij. Več vprašanj se je nanašalo tudi na Industrijo motornih vozil, največje podjetje v ožji Dolenjski, ki na razgovor ni poslalo svojega predstavnika, ki bi lahko kaj več kot načelnik za gospodarstvo povedal o tem pomembnem podjetju.

Studentje so znova zastavili vprašanje o osebni od-

govornosti za usodo tovarne stekla INIS. Tov. Simič jih je izčrpno informiral, kako je bilo in kaj je predvideno, da bo gospodarska škoda čim manjša. Na sestanku so visokošolci izrazili tudi pomisleke nad urbanističnim

planiranjem v Novem mestu in okolici ter nad počasnim urejanjem problemov kmetijstva.

Zal pa so pri svojih trditvah in domnevah večkrat uporabljali tudi neosnovane govornice s ceste in kavarne ter po nepotrebnem sumničili tudi v poštna prizadevanja, kar delno zmanjšuje njihovo resno zavzetost. Tega pa jim seveda spet ne gre jemati preveč za zlo.

M. LEGAN

Stane Potočar-Lazar 50-letnik

Narodni heroj Stane Potočar-Lazar se je rodil v Mirni peči 27. aprila 1919. Po končani osnovni šoli se je izučil mesarske obrti.

Jeseni 1941 je pričel aktivno delati za Osvobodilno fronto, marca 1942 pa se je že vključil v partizansko enoto. Kot borec se je odlikoval z izredno hrabrostjo in borbenostjo, tako da je hitro napredoval vse do komandanta slavne Gubčeve brigade. Bil je eden najboljših in najsposobnejših partizanskih komandantov.

Konec 1943 je bil poslan na Primorsko za komandanta XXXI. divizije, leta 1944 pa je postal komandant IX. korpusa.

Po vojni je ostal v JLA in je bil po opravljenih vojaških solah na pomembnih vojaških položajih; zdaj je generalni podpolkovnik.

Ker je te dni naš rojak, partizanski komandant Lazar slavil 50-letnico rojstva, smo ga obiskali in se nekoliko pogovorili o njegovi prehojeni življenjski poti.

Že pred vojno je bil vključen v društvo kmečkih fantov in deklet ter v telovadnem društvu Sokol. Ta napredna skupina iz mirnopedske doline se je že v prvih dneh okupacije takoj vključila v revolucijo. Kmalu je skupina odšla v partizane. Večina teh mladincev se je znašla na odgovornih vojaških položajih.

Posebno pot je šel partizanski komandant Lazar, ki je bil strah in trepet okupatorjev. Spominjamo se številnih drznih akcij pri uničevanju sovražnikovih vlakov in transportov na Dolenjskem. Pri vsaki akciji je bil tudi Stane Potokar.

Iz skromnega in hrabrega borca se je tovariš Lazar razvil v znano junaško osebnost, ki je vsem borcem vedno znova vlival moči in volje za uspeh. Znani so številni teški trenutki, ki jih je preživljal komandant Lazar s svojimi borci. Iz vsakega boja so izšli še močnejši in bolj izkušeni.

S težkim srcem je zapustil dolenjske ljudi in kraje ter konec 1943 odšel na Primor-

Slavni partizanski komandant Stane Potočar-Lazar

ske. Tudi tam je nadaljeval slavno partizansko pot. Po vojni je razen važnih vojaških nalog večkrat opravljal tudi poslanske dolžnosti.

Naš rojak Stane se rad spominja doživljanje iz revolucije. Poln je spominov na težke in slavne dni. Ko smo ga povprašali, kaj bi priporočil mladini, je dejal: »Zaupam v našo mladino! Ne motijo me njeni manjši spdrsliji. Nikoli pa naj ne pozabi na svoj narodni ponos. Ta je vodil tudi partizane, da smo šli skozi vse težke preizkušnje.«

Ko smo se poslovili, nam je tovariš Lazar še povedal, da je Dolenjska v zadnjih letih dosegla lep napredek, zlasti še, ker je bila prva leta po vojni nekoliko zapostavljena. Zelo rad prihaja domov — sedaj službuje v Sarajevu — ker se rad sreča z ljudmi, ki so delili dobro in slabo v težkih preizkušnjah med revolucijo.

Ob lepem življenjskem jubileju mu naše uredništvo, vsi njegovi soborci ter prebivalci Dolenjske čestitamo in želimo, da bi preživel še mnogo zdravih in plodnih let med nami!

SLAVKO DOKL

Na letošnjem spomladanskem zagrebškem velesjemu — zaprli so ga v nedeljo, 27. aprila — je kot po navadi razstavljalo tudi veliko podjetij iz našega področja. Zanimivo je tudi to, da imajo spomladanski velesjemi vedno več obiskovalcev. Na sliki je razstavni prostor novomeškega NOVOLESA, kjer je razstavljeno stilno pohištvo, za katerega so se obiskovalci izredno zanimali. (Foto: M. Vesel)

Izseljenci, junija se odločite za obisk svojcev in Bele krajine!

28. in 29. junija bo na Vinici III. srečanje dolenjskih, posavskih in belokranjskih izseljencev — Organizatorji obljublajo prvovrsten program in prijetno zabavo ob idilični in topli Kolpi

Odbor za pripravo srečanja dolenjskih izseljencev ima že dokončen načrt, kaj vse bodo nudili gostom, ki bodo konec junija obiskali župančičev rojstni kraj Vinico. Nikomur se ni treba bati slabe poti, ker je nova asfaltna cesta skozi vso Belo krajino do Vinice že narejena.

V soboto, 28. junija, se bodo s.ovesnosti začele z otvoritvijo NOB in etnografske razstave v prostorih osnovne šole Vinica. Na razstavi bodo prikazali tudi tkanje, predenje ter izdelovanje pisanic. Zatem si bodo gostje lahko ogledali župančičev muzej v njegovi rojstni hiši. Zvečer ob 20. uri bo ob Kolpi folklorni spored, kjer bodo prikazali stare belokranjske običaje: »Semiško ohceta« in »Kresovanje«. Nastopili bodo Semičani in folklorno-tamburaška skupina iz Dragatuša. Kresovi bodo ta večer zagoreli na vseh hribeh na hrvaški in slovenski strani, sledila pa bo prisrčna zabava, na kateri bo igral znani ansambel Henčka Burkata.

V nedeljo, 29. junija, bo od 8. do 10. ure koncert godbe na pihala iz Hrastrnika, nato svečan sprejem izseljencev. Na sprejemu bodo s krajskimi nagovori rojake pozdravili predsednik občine Črnomelj inž. Martin Janžekovič, predstavnik Slovenske izseljenske matice in predstavnik izseljencev.

V kulturnem programu bodo sodelovali: harmonikarski orkester iz Karlovca, slovenski mešani pevski zbor »Jacobus Gallus« iz Trsta, recitatorji in domače folklorne skupine, ki bodo prikazale vrsto starih belokranjskih plesov, pesmi in običajev. Po programu bo za ples in zabavo spet igral Henček Burkat s svojim ansamblom.

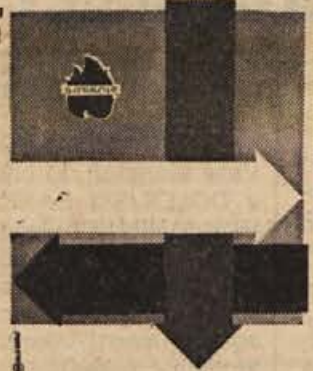
Poleg domačih gostincev bodo za dobro strežbo poskrbele tudi druge najuglednejša gostinska podjetja Dolenjske.

Na prireditvenem prostoru ob Kolpi bo informativna pisarna, menjalnica valut, dežurna zdravniška ekipa, poštna služba in prodajalna domačih spominkov. Gostje bodo imeli tudi možnost lova in ribolova, prav tako pa bodo po programu lahko po želji obiskali še druge turistične postojanke v Beli krajini. Priredite:jl III. dolenjske-

ga srečanja izseljencev, občinske konference SZDL sedmih dolenjskih, belokranjskih in posavskih občin, prisrčno vabijo svoje izseljence, naj se odločijo junija za obisk domovine, svojcev in prireditve na Vinici.

Prireditev bo ob vsakem vremenu. Če bo slabo vreme, kar bi bilo ob tem času v Beli krajini zares izjemen primer, se bo vse odvijalo v prostorih velike nove osnovne šole.

RIA BACER

PO SLEDI GORENJA

VASA PRILOZNOST
Brez odlašanja sledite izdelkom Gorenja. Sodelujte v tej nagradni igri. Pošljite na naslov tovarne razglednico svojega kraja. Na razglednico napišite poleg svojega naslova številko garancijskega lista izdelka Gorenje, ki ga imate. Če izdelka nimate, pa četudi ga ne nameravate kupiti, pošljite samo razglednico s svojim naslovom na

»GORENJE«
Tovarna gospodinjstve opreme VELENJE
(PO SLEDI GORENJA)

Mali oglas,
ki ga objavljate v Dolenjskem listu — zanesljivo uspehi Prebete ga 150.000 gospodinj, vdov, cov, kmetovalcov, dijakov, uslužbenk in vojakov doma in po svetual Poljskustfel!

Izdeluje Inkop Kočevje

PIONIR je vrgel

Ko zavija ladja med otoki proti Hvaru ob Jadranski obali, ni Hvar na prvi pogled nič posebnega. Slika se spremeni šele tik pred obalo, ko vas ob potniškem pomolu mesta Hvar pozdravijo palme in množica radovednežev, ki si je prišla ogledat vsakodnevno doživetje: pristanek ladje. Zasllišite govornico v več jezikih. Med radovedneži je največ tujcev, kajti Hvar je namenjen predvsem petičnežem. Domačini vam ponujajo »cimer« (sobo), kristalno čisto morje rahlo valovi ob pomolu, bleščeče sonce pa se odbija od belega kamnitega tlaka.

Gost, ki je bil prišel na Hvar na počitek, bo najprej preštel prtijago in nato pomislil na sobo oziroma, kako jo najti, če ima rezervirano. Nenavadni gostje, ki smo jih mi prišli obiskat na Hvar, pa niso turisti. To so PIONIRJEVI delavci, ki gradijo na Hvaru že od lanskega leta.

Njihove skrbi so bile ob prihodu približno takšne, kot jih ima turist, le da so veliko večje. Ko pripravljate kovček za dopust, ne smete ničesar pozabiti. Zagotoviti si morate tudi stanovanje in hrano. PIONIRJEVI gradbinci so morali vzeti s seboj vse, kar je potrebno na gradbišču. Od Novega mesta do Hvara je 600 km po cesti in 43 km po morju.

□ 43 km morja dodatna ovira k drugim težavam

Razdaljo po cestah še nekako premagas, če je nujna, če te pa od kopnega ločuje morje, je težje: ladje vozijo poredkoma, če je vreme slabo, pa sploh ne. Turist potrebuje za na dopust nekaj perila in obleke, pribor za osebno higieno in denar. Če bi naštevali vse, kar je potrebno za delo na gradbišču, bi bil seznam zelo dolg. Žebliji, kladiva, razni opaži, gradbeni les, cement, orodje in oprema za popravilo strojev, stroji raznih vrst. itd. Niti na najmanjšo stvar niso smeli pozabiti, ker so vedeli, da je na Hvaru ne bo mogoče kupiti.

Ena sama pozabljena malenkost bi pomena en dan zamude: ladja pristane na Hvaru izven sezone in v predsezoni samo dvakrat na dan. Prvič dopoldne, ko je na poti iz Splita proti Dubrovniku, in drugič popoldne, ko se vrača iz Dubrovnika proti Splitu. To je edina vez s kopnim.

Za večji tovor, naložen na kamion, ali pa za gradbeni stroj je potreben trajekt, posebna ladja za prevažanje vozil. Tega je še težje dobiti, pristaja pa samo v Starem gradu na Hvaru, v pristanišču, ki je od mesta Hvar, kjer sta obe PIONIRJEVI gradbišči, oddaljeno 25 km in ima zelo slabo cesto.

□ Dve veliki gradbišči: Mala Grčka in Genex

Omenili smo dve gradbišči, in ker smo že tu, si ju oglejmo. Gradbišče hotela Genex je tik mesta Hvar, na hribu ob obali, gradbišče Mala Grčka pa je 3,5 km bolj zahodno v manjšem zalivu.

Ko je lani spomladi po natečaju prevzel PIONIR obe gradnji, je v prvih dneh julija sledil ogled terena. Začele so se obsežne in temeljite priprave, pri katerih so PIONIRJEVI gradbinci s pridom uporabili izkušnje, nabrane pri podobnih gradnjah na območju Reke in Pulja ter Šibenika. Na Hvaru je bilo vse skupaj toliko težje, ker je bil potreben tudi prevoz od kopnega do otoka Hvara z ladjami.

Po prvotnih načrtih naj bi zgradili najprej v Mali Grčki 2 hotelski stavbi s 100 ležišči. V teh dveh stavbah bi nato začasno stanovali delavci, dokler bi potekala gradnja hotela Genex. Ker načrti za Genex niso bili izdelani v dogovorjenem roku, so se stvari izpremenile tudi v Mali Grčki. Investitor je med obstoječi dve hotelski stavbi dodal še tretjo s 74 ležišči in se odločil Mala Grčko osamosvojiti z gradnjo restavracije ob hotelih z ležišči.

Restavracija je bila v Mali Grčki potrebna zaradi tolikega števila ležišč in zato, ker

so se s turistično tvrdko iz ČSSR dogovorili za gradnjo 66 letnih hišic s po 4 ležišči v hribu nad hoteli. Za 400 gostov je posebna restavracija gotovo potrebna.

Več izprememb je doživela tudi restavracija: zrasla je v 3 nadstropja kar med gradnjo. V enem so recepcijski in upravni prostori, aperitiv bar in kavarna s pokrito teraso, v drugem restavracija s 400 sedeži, v spodnji etaži pa sodobna kuhinja in pred njo s pogledom v zaliv pokrit bazen s toplo morsko vodo.

Preden je bilo mogoče začeti z deli v Mali Grčki, je bilo treba zgraditi do tja 3 km dolgo cesto za prevoz strojev. V zalivu so poglobili manjše pristanišče, da so lahko pristale 140-tonske ladje. Ob tem zasilnem pristanišču so zgradili osrednje skladišče za Mala Grčko in Genex. Tam se je v zasilno zgrajenih lopah nastanila mehanična delavnica za popravilo strojev in kovačnica. Kadar zapiha z obale veter, ki mu pravijo domačini »jugos«, in pripodi s seboj oblake, je morje pozimi in spomladi tako razburkano, da ladje po 6 dni ne vozijo. Vse to je bilo treba upoštevati in si zagotoviti zadostne zaloge potrebnega.

□ Ladje vozijo stroje, gradivo, kamione in drugo na Hvar

Preden so se 1. avgusta lani začela prva dela v Mali Grčki, so bile v mesecu dni izvedene obsežne priprave. Trajekti so dan za dnem vozili v pristanišče Stari grad na drugi strani otoka kamione, naložene s stroji, pa tudi opremo, orodje, gradbeni material za prvo silo in drugo. Pristanišče v Starem gradu je bilo julija lani nekaj dni popolnoma zatrpáno s PIONIRJEVIMI gradbenimi stroji in opremo. Težki tovornjaki so vse to nato vozili po slabi cesti 20 km daleč v mesto Hvar.

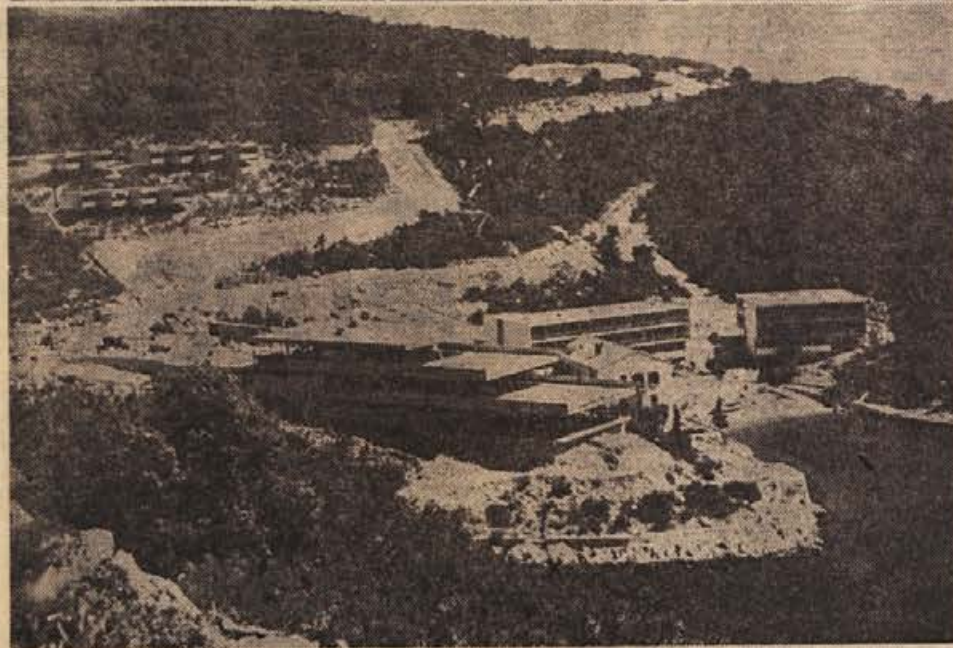
Mnogo ovir je bilo treba premagati, preden je oprema prispela na cilj. Ne najmanjša je bilo hvarsko mestno obzidje, skozi katero vodi cesta dvakrat v obočnatih prehodih. Obok je bil prenzek, obzidje pa je spomeniško zaščiteno... Poglobili so cesto, kolikor se je največ dalo. En obok se je, čeprav so zelo pazili, skoraj popolnoma porušil.

Sredi avgusta so že začeli graditi prva dva hotela v Mali Grčki, decembra so začeli s tretjim in s pripravljalnimi deli za češke letne hišice, 15. januarja letos pa z gradnjo restavracije. Investitor ni mogel dohajati hitrice, s kakršno so potekala dela. Iz Splita so po telefonu naročali spremembe za gradnjo temeljev in pritličja restavracije in niso mogli verjeti, ko so jim PIONIRJEVCI povedali, da so prepoznali, ker gradijo že tretje nadstropje...

□ V prvih dneh maja bo PIONIR začel predajati objekte

6000 vreč cementa so zložili z ladje zaradi dobre organizacije dela v manj kot enem dnevu v zasilnem pristanišču. Raztrgali niso niti ene vreče cementa. Presenečena posadka ladje je povedala, da so jim raztovarjali enak tovor v Kotorskem zalivu 9 dni in pri tem raztrgali 600 vreč...

V prihodnjih dneh bodo že začeli predajati investitorju prve hotelske stavbe v Mali Grčki, do srede junija pa bodo predali še restavracijo in vse drugo, natančno v dogovorjenih rokih. Kamnoseki že polagajo marmornati tlak po stezicah med stavbami, de-

Slika zgoraj: Palme in bleščeče sonce vas pozdravijo po pristanju ladje v mestu Hvar; slika pod njo: pogled na Mala Grčko z zalivom. V ozadju je cesta, ki so jo zgradili PIONIRJEVCI pred začetkom gradnje, v levem zgornjem kotu slike so češke letne hišice, ob zalivu pa so nanizane: restavracija in tri hotelske stavbe; tretja slika od zgoraj navzdol: betonski skelet restavracije v Mali Grčki, ki ga bodo obdali s plastičnim ometom in zasteklili; slika na dnu: tovorna ladja Komiža v zasilnem pristanišču v Mali Grčki. Ta ladja je prepeljala precejšen del tovorov za gradnjo

sidro na Hvaru

lavci čistijo razno navlako, obrtniki končajo obrtniška dela v stavbah, v hribu se svetilka 16 čeških letnih hišic, obdanih z valovito aluminijasto pločevino, po predorih zvrtnih skozi hrib, so položene vodovodne in kanalizacijske cevi, v zalivu so s posebnimi stroji očistili kamenje in nasuli mvkvo in v letošnji sezoni bo Mala Grčka kot najlepši predel Hvara sprejela prve goste.

Na gradbišču Genex so medtem dela še v polnem teku. 10. decembra lani so na skalnatem pobočju začeli čistiti grmovje in redko drevje. 15. decembra je zaorala v hrib 5 težkih buldožerjev. 2 bragra sta z jeklenimi čeljustmi grabila zemljo in kamenje. Zabrnili so 4 kompresorji in 12 vrtnih naprav je začelo dolbsti luknje v kamen. Od ropota strojev in eksplozij min se je tresel ves Hvar. Delali so neprestano, ponoči in po dnevi.

□ Sodobni stroji so pomagali pri velikem delu

Začela se je velika bitka s 35.000 kubičnimi metri skalnatga pobočja, ki jih je bilo treba odtrgati od hriba, da bi nastal prostor za novi hotel Genex. PIONIR se je tokrat prvič sam spopadel s tako zahtevno nalogo, saj so dozdej zemeljska dela vedno predajali drugim podjetjem.

Stroji nakladači so izkopano kamenje in zemljo sproti nakladali na tovornjake, ki so oboje vozili v nasipe, kamenje pa k drobilcem. Vibracijski stroji so utrjevali nasipe ob bodočih stavbah. Kmalu so v terasah, ki so jih izdoblili stroji v sklanati hrib, začeli postavljati lesene opaže. Mednje so polagali železno armaturo in jo zalivali z betonom.

Veliko je pomagala sodobna mehanizirana betonarna, ki s pomočjo 6 delavcev brez večjih naporov pripravi 150 kubičnih metrov betona. Za to delo je sicer potrebnih 30 delavcev! Uporabljali so posebno tlačno črpalko, ki je betonsko mešanico poganjala po ceveh 150 m daleč do opažev. Dela na gradbišču so bila, kolikor je bilo le mogoče, mehanizirana. Na več hektarov velikem prostoru se na terasah, v gradbenih jamah in med betonskimi temelji in nosilnimi stenami nekaj deset delavcev, ki tam delajo dobesedno izgubi: ni jih opaziti. Slišati je le ropot strojev.

□ »Slovenci su dobri dečki. Glej samo ča stvaraju!«

Dobro organizirano gradbišče hotela Genex, kjer potekajo dela z učinkovito pomočjo sodobnih gradbenih strojev in priprav, so si hodili ogledovat predstavniki mnogih gradbenih podjetij. Pri tem je bilo izrečenih nemalo bridkih šal na račun nekoga južnega gradbenega podjetja, ki gradi v mestu Hvaru dve hotelski stavbi s 100 ležišči že od decembra 1967. Investitor se namreč boji, da bosta obe hotelski stavbi gotovi pozneje kot vsaj 100-krat obsežnejša dela, ki jih je prevzelo SGP PINOR.

Inž. Albert Gogola, ki opravlja v imenu investitorja nadzor nad obema PIONIRJEVIMA gradnjama na Hvaru, pravi: »Rad imam Slovence. Glavna karakteristika PIONIRJA je dobra organizacija dela. Veselje je, če se lahko na nekoga pri gradnji popolnoma zaneseš glede rokov. Zelo zadovoljen sem s sodelovanjem in res tovariškimi odnosi, ki smo jih navezali v teh nekaj mesecih skupnega dela.«

□ Hotel v obliki galeba z razpetimi krili

Republiška gradbena inšpekcija SRH je ob pregledu ugotovila, da je PIONIR dosegel izredno kvaliteto betona prav s pomočjo mehanizirane betonarne, in je pohvalila sodoben način betoniranja. Nezaupanje in razne začetne težave so bile že po prvih mesecih dela na Hvaru premagane in vsi, ki sodelujejo s Pionirjevci, govore: »Slovenci su dobri dečki. Glej samo ča stvaraju!«

Investitor je že od vsega začetka presenečen nad uspehi in nad tem, da PIONIR do skrajnosti upšteva dogovorjene roke. Tudi zavoljo tega predstavniki investitorja pomagajo, kolikor le morejo. Hotelske sobe v stavbi tik poleg gradbišča Genex so dali PIONIRJU za pisarne in za nastanitev delavcev.

Temelji za Genex pa pri tem rastejo iz tal. Vanje je vgrajenih 4000 kubičnih metrov betona in 200 ton železne armature. Na spodnji terasi bo iz temeljev zrastle prihodnje leto velika zastekljena stavba s pokritim bazenom 30 x 50 m, v katerem bo topla voda, z dvorano za košarko, s kino dvorano in fizioterapevtskimi ter klubskimi prostori in zabavišči. V terasi nad tem se bodo v obliki razpetih galebkih kril razprostirale hotelske stavbe s 500 ležišči. Na naslednji terasi bosta restavracija in kuhinja.

Razen gradnje stavb v Mali Grčki in temeljev za hotel Genex je PIONIR prevzel tudi komunalno ureditev obeh objektov in gradnjo vodovoda in kanalizacije v mestu Hvar. Vsa dela bodo opravili do konca junija letos. Prevzeta dela so vredna 22 milijonov din.

Prvotno je bilo predvideno, da bo na obeh gradbiščih delalo 300 PIONIRJEVIH delavcev, v času največjih del pa ni bilo na obeh gradbiščih skupaj nikdar več kot 230 delavcev. 11-mesečni rok skupaj s pripraviljalnimi deli (gradnja ceste in ureditev pristanišča ter prevozi) je izredno kratek. Čeprav niti investitor ni verjel, da bo to mogoče uresničiti, bo PIONIR predal vse objekte in opravil vsa dogovorjena dela v pogodbenem roku.

□ Čez zimo največji dohodek v sektorju Hvar

Veliko so pri tem koristile izkušnje, nabrane na gradbiščih v Poreču, Opatiji, na Reki in v Šibeniku, kjer je v zadnjih treh letih opravljal PIONIR sprejemni izpit. Tako obsežnih nalog ne bi zmogli brez sodobne mehanizacije in res popolne organizacije dela. Oboje in pa še velika oddaljenost od Novega mesta je zahtevalo tudi večjo samostojnost sektorja Hvar, kot pravijo pri PIONIRJU večjim gradbenim enotam. Imeli so pooblastilo za samostojno nabavo materiala, za nabavo potrebnih strojev in najemanje delavcev.

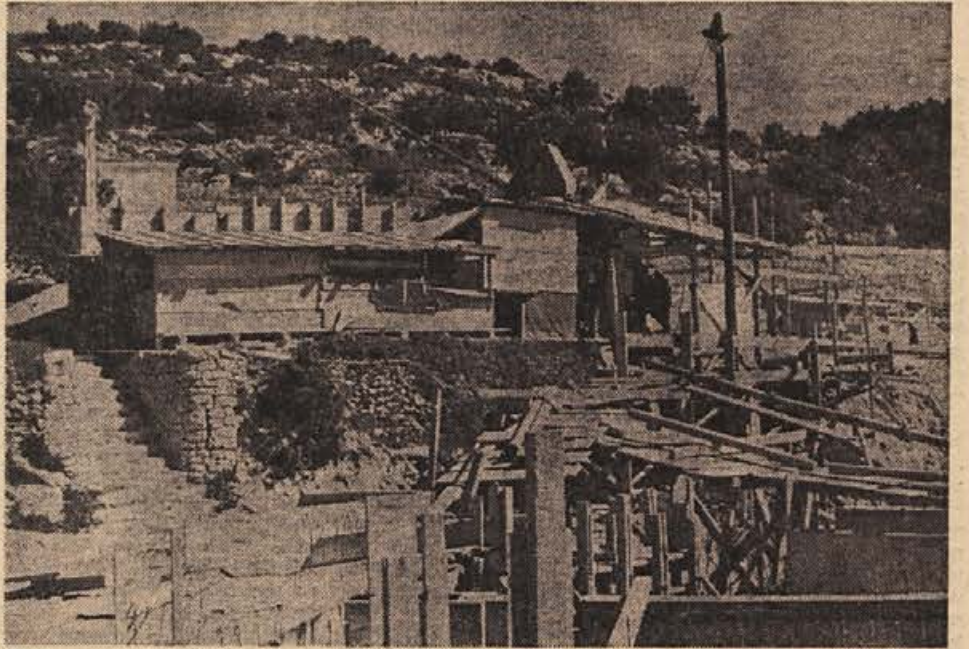
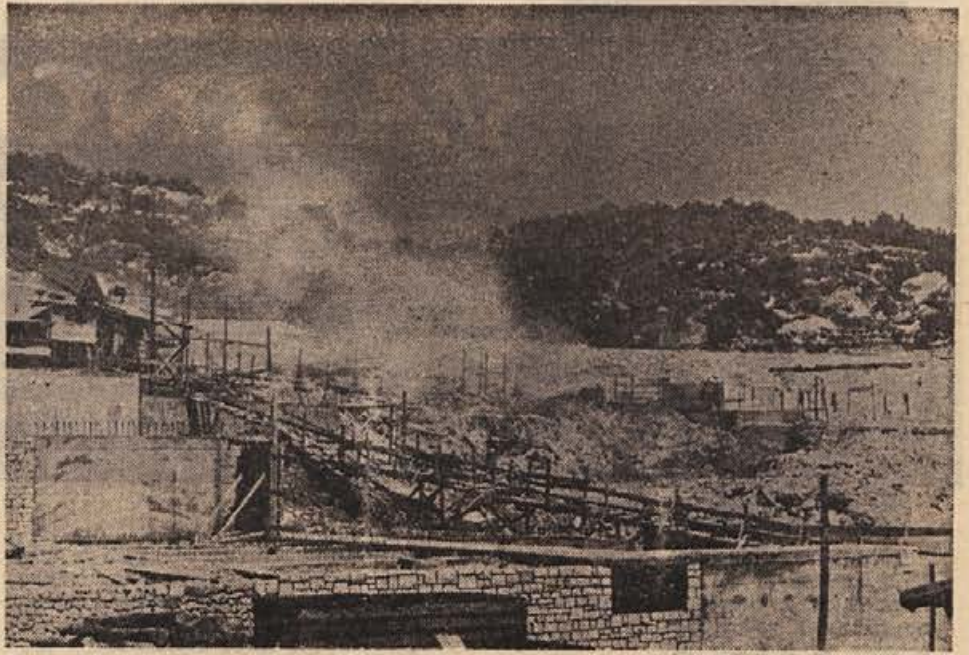
Denarni učinek seveda ni izostal. PIONIR je imel zagotovljeno veliko naročilo pozimi, v za gradbeništvo mrtvi sezoni. Sektor Hvar je v zimskih mesecih ustvarjal po 1.200.000 din na mesec.

V februarju letos je imel sektor Hvar na zaposlenega ustvarjene 33.000 din vrednosti, sektor Novo mesto v istem mesecu 2500 din, sektor Ljubljana 2000 din in sektor Reka 7500 din.

□ Bridki spomini bodo zbledeli, spomin na lepo pa bo ostal

Tako so pripovedovali o gradnji na Hvaru vodja sektorja Slavko Guštin, operativni inženir Robert Zupančič, vodja del v Mali Grčki Mirko Redenšek in glavni delolodja na Genexu Anton Jančević. Skupaj s številnimi stroji in ob pomoči dvesto parov delavskih rok so opravili delo, na katerega so lahko ponosni.

Mnogo lepih, najbrž pa tudi kak bridki spomin jih bodo vezali na Hvar. Pozabili bodo na to, kako so se, kadar je bilo težko, zaklinjali, da bi Hvar, če bi le imeli krmilo, zakrmarili proti obali, kako so dneve ločevali samo po datumih, ker so po datumih bile razporejene delovne naloge, nedelja pa niso poznali. Pozabili bodo, kako jih je toliko opevani sončni Hvar razočaral, ker je bila minula zima na njem izjemoma polna dežja in viharjev. Raje se bodo spominjali uspehov in zmag in tega dvojega je bilo veliko. Prihodnje leto ali pa še letos bodo odšli morda še dije na jug, če se bo PIONIRJU tam obetalo delo.

Slika zgoraj: Pogled na gradbišče Genex, na katerem je letos videti samo betonske temelje bodočih objektov. Oblak prahu je od eksplozije min; slika pod njo: del gradbišča na Genexu, v lopah na vrhu slike so prostori sodobne mehanizirane betonarne in tlačne črpalke za prenos betonske mešanice po ceveh; tretja slika od zgoraj navzdol: del stare ceste niso porušili, ker jo s pridom uporabljajo za odvoz kamenja z gradbišča Genex; slika na dnu: delavci med kosilom v menzi v Mali Grčki, ki jo je PIONIR uredil v nekdanjem semeniškem letovišču

VARNOST DRUŽBE JE NAŠA SKUPNA DOLŽNOST

13. maj je zgodovinski dan, dan ustanovitve vsedržavne in enotne varnostne organizacije.

Letos praznuje ta organizacija 25 let življenja in dela.

Več o delu varnostnih organov je v intervjuju za naš list povedal načelnik Uprave javne varnosti v Novem mestu tovariš Lojze Turk.

Tovariš načelnik, katerih uspehov bi se radi spomnili in jih poudarili ob 25-letnici ustanovitve organov za notranje zadeve?

— Rojena in prekaljena v narodnoosvobodilnem boju, je naša služba veliko prispevala za osvoboditev in utrditve naše države z njenim socialističnim sistemom. Uspešno je uničevala okupatorja in sovražnike revolucije, kvistinske skupine, ki so jih po vojni uporabljale tuje obveščevalne službe, borila se je proti vsem družbenim škodljivcem, onemogočila delovanje imfombirojev, hkrati pa uspešno varovala družbeno in zasebno premoženje ter skrbela za varnost ljudi.

Naj se spomnim tudi prizadevanj naše službe na Dolenjskem, kjer so naši delavci v zadnjem času razkrili in raziskali več težkih zločinov: vlom v INIS, ki je bil eden največjih vlomov na Dolenjskem po vojni, rop v Smoletovi hiši v Cegelnici, več vlomov v Metliki, Novem mestu in drugod.

In katerih problemov?

— Pomanjkljiva tehnična oprema, nezasedena delovna mesta, pomanjkanje stanovanj in drugi neurejeni delovni pogoji so problemi, ki jim bo potrebno tudi v prihodnje posvetiti vso pozornost. Z zadovoljstvom ugotavljam, da si je družba že do zdaj prizadevala urediti nekatere med njimi. Sodobna tehnična oprema je pomemben pripomoček za uspešno opravljanje našega dela, ureditev delovnih pogojev in skrb za standard delavcev pa dajejo pomembno družbeno vrednost naporom, ki jih premagujemo naši delavci v vsakdanjem delu.

Poslovne stavbe postajajo mišice so v glavnem urejene, v gradnji pa je oddelček postaja v Dolenjskih Toplicah, predvidena pa je tudi gradnja oddelka v Sentjerneju. Znatno je bilo prizadevanje, da bi delavcem mišice priskrbeli

stanovanja. Poudarjam pa, da je 26 naših delavcev še vedno brez stanovanj.

Ali bi nam lahko kaj več povedali o UJV Novo mesto kot medobčinski organizaciji na Dolenjskem?

— Služba javne varnosti se je kot sestavni del državne uprave prilagajala družbenim potrebam. Bilo je več reorganizacij. Po ukinitvi okrajnih in okrajnih tajništav za notranje zadeve se je pokazala potreba, da morajo še nadalje delovati regionalni centri kot posebne strokovne službe za povezovanje in pomoč postajam milice. Od tedaj so začele take naloge opravljati medobčinske uprave za notranje zadeve, po zadnji reorganizaciji pa jih opravljajo uprave javne varnosti kot področne enote republiškega sekretariata za notranje zadeve. Tako je naša UJV področna enota za občine: Črnomelj, Metlika, Novo mesto in Trebnje.

Zadnja reorganizacija je prišla po brisnem plenumu. Bi nam hoteli reči besedo ali dve tudi o tem?

— Brisenski plenum je obsojil nekatere metode dotdanjega dela organov za notranje zadeve. Kot je znano, v Sloveniji hujših zlorab ni bilo. Plenum je nakazal vsebinske spremembe, te pa so pogojile nove kvalitete v našem delu: boljši odnos službe do občanov, javnost dela organov za notranje zadeve, prenos preiskovalnih opravil za sodišča itd.

Kaj bi morali še narediti, da bi bila javna varnost še bolj učinkovita?

— Operativna sposobnost naše družbe, ki se odraža v učinkovitem načinu opravljanja nalog, je osrednji smoter, ki ga želimo doseči. Sedanja organizacija službe to pogojuje. Z boljšo kadrovsko zasledbo, večjo strokovnostjo naših delavcev in boljšo tehnično opremo bi ustvarili možnosti za tako delo, pri katerem bi bil uspeh že vnaprej zagotovljen. Razumljivo je, da tudi sedanja organizacija ne bo večna. Naša služba se bo morala tudi v prihodnje prilagajati hitrim družbenim spremembam.

Uprava javne varnosti je, kot že ime pove, organizacija za varnost občanov. Mnogi so morda zato prepričani, da se jih njeno delo ne tiče in da je lov na storilce ali preprečevanje kaznivih dejanj le dolžnost vaših delavcev. Ali imajo prav?

— Če hočemo, da bo zatiranje kriminalitete in drugih za družbo škodljivih dejanj uspešno, sodelovanje delovnih organizacij, samoupravnih organov, družbeno-političnih skupnosti in seveda občanov ni samo potrebno, ampak nujno. Njihova pomoč pri odkrivanju kaznivih dejanj in storilcev je hkrati tudi pomembno preventivno delo; če je tako delo dobro zastavljeno, si bo tisti, ki je nagnjen k prekršku, dvakrat premislil, preden bo storil kaj nedovoljenega. Občani postajajo s pomočjo UJV nezrušljiv steber družbenega samozavarovanja. Varnost družbe je pravica, hkrati pa tudi dolžnost vsakogar med nami, in če to izpolnjujemo, tudi omogočamo, da bo odnos med organi javne varnosti in občani še boljši.

Kaj to še pomeni?

— Da se mora sodelovanje občanov, ki so v mnogih primerih že zdaj uspešno pomagali, povečati in postati neposrednejše.

Dovolite še kratek pogled v posamezne službe UJV?

— Ko govorimo o službi javne varnosti, moramo vedeti, da predstavljajo to službo ponekod postaje milice s splošnim delovnim področjem. V vsaki občini ima milica postaje, v večjih krajih pa tudi oddelke. Nadalje je tu postaja prometne milice in naposled uprava javne varnosti s specializirani-

mi službami. Vse skupaj delajo za varnost ljudi in premoženja. Na kratko bi rekel, da gre za mišico, ki je uniformiran del službe javne varnosti, in civilne delavce, ki so specializirani za posamezna področja kriminalitete, javnega reda in mira ter prometne varnosti.

Morda bi ob 25-letnici varnostnih organov podrobneje predstavili poklice delavca organov notranjih zadev?

— Miličniki morajo imeti osnovno šolo, da lahko med službo nadaljujejo šolanje v strokovnih službah, kjer si pridobijo znanje iz kriminalistike, prometne varnosti, javnega reda in mira, razen tega pa se usposobijo v jiu-jitsu, judu, plavanju, radiotelegrafiji, šofiranju, fotografiranju in drugem. Z nadaljnjim izobraževanjem v šolah se miličniki usposobljajo tudi za vodilna mesta v milici, za delo v kriminalistični službi in na drugih področjih.

Civilni delavci v kriminalistični službi morajo imeti višjo ali visoko šolsko izobrazbo pravne ali ekonomske smeri, med službovanjem pa si dopolnjujejo znanje tudi v strokovnih šolah in na tečajih.

Na koncu bi vas, tovariš načelnik, prosili še za mnenje o tem, ali je čutiti kaj večje zanimanje za poklice v organih javne varnosti. Do nedavnega na primer poklice miličnika ni bil kdove kako vabljev.

— Zaradi težkih delovnih pogojev v preteklih letih ni bilo večjega zanimanja za delo v organih notranjih zadev. Zadnje čase pa ljudje poklice spoznavajo in je zanimanje večje. Zboljšali so se tudi gnotni pogoji, več problemov, ki so ljudi odvrčali od naše službe, pa še urejamo. Povečalo se je predvsem zanimanje za vpis v miličniško kadetsko šolo, iz katere bodo prihodnje leto že prišli mladi miličniki. IVAN ZORAN

■ **ZA PROMETNO VARNOST** sta pomembna nadzor in disciplina, nesreč pa ne bo manj vse dotlej, dokler se tega ne bo zavedal vsak občan ter s svojo disciplino in kulturo vplival, da se bodo razmere na cestah izboljšale.

■ **KRIMINALNA DEJANJA** se povečujejo zlasti na področju premoženjskih deliktov. Družbeno-politične organizacije, vzgojne in socialne ustanove in druge pristojne službe bi morale posvetiti večjo skrb odpravljanju vzrokov za te pojave predvsem med mladino.

■ **GOSPODARSKEGA KRIMINALA** ne morejo preprečevati samo organi za notranje zadeve. Ti nastopijo šele takrat, ko je dejanje že storjeno. Upravljalci sami so prvi poklicani, da taka dejanja preprečijo. Družbeni nadzor v delovnih organizacijah pogostoma sploh ne deluje, inšpekcije pa so neredko prepozne in - neučinkovite.

■ **POŽARNA VARNOST** je bila do zdaj odvisna pretežno od prizadevnosti in požrtvovalnosti gasilcev. Potrebni pa so večji preventivni ukrepi. Večjo odgovornost za požarno varnost in varnost družbene lastnine bi morali čutiti lastniki in upravljalci družbenega premoženja.

(Nekatere ugotovitve na seji republiške konference SZDL lani novembra)

Pes Rino na sledi za storilcem

Delo miličnikov v kriminalistično-tehničnem laboratoriju: razvijanje fotografij

Vlomilec Milan Brajdič (v sredini) kaže preiskovalnemu sodniku Romanu Kržanu (na levi) in kriminalistu Francu Šturmu (na desni), kje je skril preostali denar, ki ga je ukradel v INIS

Marjan Gabrič - novi predsednik

23. aprila je občinska skupščina v novem sestavu volila svojega predsednika. V imenu 25 podpisanih odbornikov je Franc Ogorevc predlagal za novega predsednika Franca Molana, dosedanjega predsednika Obs. Njegovo kandidaturu je podpirala tudi Socialistična zveza. Na seji je Ciril Vidmar v imenu nekaterih odbornikov predlagal za predsednika Marjana Gabriča. Na tajnih volitvah, ki so sledile, je Marjan Gabrič dobil 30 glasov, Franc Molan pa 21. Za podpredsednika Obs je bil izvoljen Jože Knez, ki je sprva kandidaturu odklanjal, kasneje pa je nanjo pristal. Dobil je 50 glasov.

Veliko znanja o zgodovini ZKJ

Pod pokroviteljstvom občinskega komiteja ZKJ je bilo v soboto, 26. aprila, v dvorani TVD Partizan v Sevnici javno tekmovanje učencev osnovne šole o poznavanju zgodovine Komunistične partije Jugoslavije, ki letos slavi 50-letnico ustanovitve. Solariji so na splošno pokazali veliko znanja, najboljši so dobili lepe knjižne nagrade. O pomenu obletnice je govoril sekretar občinskega komiteja Albin Ješelnik.

Lanski zasluži po podjetjih

Lansko leto so imeli v posameznih gospodarskih organizacijah v sevnici občini naslednje povprečne osebne dohodke: Metalna 885 din, Kopitarna 805 din, Liska 956, Jutranjka 784, kmetijski kombinat »Zasavje« 713 din, Veterinarska postaja 2.157 din, Trgovsko podjetje Sevnica 990 din, Gostinsko podjetje 882, bife »Svoboda«, Krmelj, 816 din, Mizarska zadruga 775, Kovinsko podjetje Sevnica 829, Tehnogradnje - obrat Sevnica 795 din in Komunalno stanovanjsko podjetje 738 din. Samo v Tehnogradnji - obratu Sevnica so se povečali zasluži za 20,8 odst., drugod pa povsod za manj; v Metalni so bili celo nekaj manjši kot leto prej.

Kres v Boštanju

Učenci osnovne šole Boštanj so zvečer 27. aprila zakurili kres in ob njem izvedli lep kulturni spored. 20. aprila je priredila osnovna šola koncert, ki sta ga skrbno pripravili tovarišici Halorjeva in Polančeva.

SEVNIŠKI PABERKI

■ 130 ČLANOV NA DEBELI RTIČ. Za prvomajsko praznike je AMD Sevnica tudi letos organizirala izlet na Debeli rtič. Prijavilo se je 38 voznikov motornih vozil in 130 članov. Vožnja proti morju je združevala testiranje voznikov in preverjanje znanja prometnih predpisov. Sevnikiško društvo je s to akcijo znova dokazalo, da je eno najboljših v Sloveniji.

■ POČASTITEV DELAVCEV JAVNE VARNOSTI. V čast dneva javne varnosti bodo 13. maja priredili v Sevnici sprejem za delavce javne varnosti. Tistim, ki že nad 20 let opravljajo to težko delo, bodo izročili darila.

■ VEČJI PRISPEVEK ZA GROBOVE? Na zadnji seji sveta za gospodarstvo so med drugim menili, da sevnikiške pokopališča zaradi velikih stroškov še precej časa ne bo mogoče prestaviti na drugi breg Save. Da bi vsaj delno odpravili pomanjkanje prostora na sedanjem pokopališču, so predlagali, naj bi povečali prispevek za grobove, ki jih imajo ljudje nad 15 let.

Novoizvoljeni poslanec gospodarskega zbora republiške skupščine in direktor konfekcije LISCE Vinko Božič razkazuje Edvardu Kardelju notranjost tovarne. (Foto: M. Legan)

VISOKI GOST JE PREŽIVEL PRIJETNO POPOLDNE V MESTU OB SAVI Edvard Kardelj na obisku v Sevnici

Z ženo Pepco je obiskal konfekcijo LISCO, konfekcijo JUTRANJKO in MIZARSKO ZADRUGO ter kosil v novem delu kolodvorske restavracije

Član sveta federacije Edvard Kardelj je bil z ženo v sredo, 23. aprila, gost sevnikiške občine. Pred popoldnevom LISCE so ga pričakali: direktor Vinko Božič, Marjan Gabrič, predsednik občinske skupščine, inž. Albin Ješelnik, sekretar občinskega komiteja ZK, Jelko Štojs, sekretar OK SZDL, Viktor Auer, predsednik ObsS, Alfred Železnik, predsednik občinskega komiteja ZMS, kasneje pa so se pridružili še Jože Bogovič, sekretar medobčinskega sveta ZK, Niko Pečnik, predsednik OK SZDL, Ivo Pinterič, Rudi Malešič idr.

Po ogledu proizvodnih prostorov v Lisici so se gostje zadržali v pomenku o problemih občine ter o možnostih razvoja LISCE. Tov. Kardelj je v pogovoru podprl predlog konfekarjev Jugoslavije, da bi za otroško obleko odpravili prometni davek, kar bi znižalo cene razmeroma dragim izdelkom.

Pepca Kardelj, ki se je že v LISCI živo zanimala za izdelke, je izbrala dva plaščka za vnučka in vodstvu mimogrede svetovala novost pri de-

kljkih oblekcah, na katero tovarniški kreatorji niso pomislili. V šali so ji gostitelj predlagali, naj dá svojo idejo patentirati. Pred leti je namreč ob obisku v LISCI predlagala izdelavo ženskih pasov, kar se je podjetju zelo obneslo.

V MIZARSKI ZADRUGI je direktor Franc Puhner razkazal delavnice, zatem pa so gostje prisostvovali razgovoru o poslovnem sodelovanju med sevnikiško tovarno in ljubljanskim podjetjem SLOVENIJALLES. Tov. Kardelj je spričo velikega zanimanja za stilno pohištvo v zamejstvu predlagal, naj bi sevnikiška tovarna odprla v Italiji svoj obrat, tako da bi lažje obšli zapreke Evropske gospodarske skupnosti in namesto lesa izvažali izdelke. Zanimivi razgovor se je nadaljeval po kosilu v kolodvorski restavraciji do poznega popoldneva.

M. LEGAN

Pred kratkim je specializirana tovarna otroške konfekcije JUTRANJKA iz Sevnice pripravila v Cateških Toplicah za svoje poslovne sodelavce iz vse Jugoslavije modno revijo, na kateri so mali manekenčki prikazali več kot 60 najnovejših modelov otroške konfekcije za sezono JESEN-ZIMA (Foto: M. Vesel)

NOVO! NOVO!

obvešča,

da je v okviru oddelka za
KMETIJSKE STROJE

RAZŠIRILA PREDMET POSLOVANJA

tudi na avtomaterial (prodaja rezervnih delov za Fiat 750, Tomos, Skoda in deli za traktor Ferguson, rezervni deli za dvokolesa in gume), motorna kolesa in mope.

Sprejemamo tudi posebna naročila za nakup osebnih vozil znamke Skoda in Vartburg. Vse informacije prejmete v trgovini z reprodukcijskim materialom, poslovalnica 1, Brežice.

V nedeljo na Lisco!

V nedeljo, 11. maja, bo ob 11. uri v Tončkovem domu na Lisici letni občni zbor planinskega društva Liska, ki šteje zdaj že 356 članov, 86 mladincev in 194 pionirjev. Po občnem zboru bodo udeleženci krenili čez Lovrenc na Veliko Kozje. Vodstvo društva razen na občni zbor vabi tudi na 8-dnevni izlet v Alpe, ki bo vključeval vzpon na Mont Blanc. Izlet je predviden za konec julija ali začetek avgusta. Ob prijavi je treba plačati tudi 200 dinarjev kavnice.

Zabukovje: neprimerna hitrost

2. maja popoldne se je z Rake proti Bučki peljal Hans Hotz Dieter iz Stuttgarta. V Zabukovju se je naproti pripeljal z osebnim avtomobilom Martin Kerin z Rake. Zaradi neprimerne hitrosti sta avtomobila trčila. Skodo so ocenili na 900 dinarjev.

TEREZIJA KOVAČIČ

Z ožono pesmijo in svežimi rožami smo se 17. aprila poslovili od Terezije Kovačič, rojene Mevželj, ki je dan pred svojim 86-letnim rojstnim dnevom umrla v celjski bolnišnici. Tako je odšla za svojim možem Jožetom in edinim sinom Rafkom, ki so ga leta 1942 Italijani ustrelili kot talca. Kdor jo je poznal, je vedel, kako je tiho

in vdano prenašala te in druge bolečine, še več: bila je vedno polna upanja in volje. Terezija je bila poštena žena. Do svoje visoke starosti je ohranila izreden spomin in še na bolniški postelji je prebirala domači časnik, katerega naročnica je bila do zadnjega dne. Vsi jo bomo ohranili v lepem spominu.

Krmelj: tekmovanje mladih gasilcev

Občinska gasilska zveza je v nedeljo, 4. maja priredila tekmovanje pionirskih gasilskih desetini. Pri starejših pionirjih je zmagala Sevnica pred Krmeljem, pri mlajših pa Loka pred Sevnico in Krmeljem. Zmagovalci so prejeli praktične nagrade. Mladi gasilci so pokazali zadovoljivo znanje. Na tekmovanju smo pogrešali gasilce iz Boštanja in Tržišča. B. D.

Pred slavljem v Krmelju

V nedeljo, 18. maja, bo v Krmelju slavnostna otvoritev novega gasilskega doma, namenu pa bo predan tudi nov gasilski avto. Otvoritev bo združena z velikimi gasilskimi vajami, podelitvijo odlikovanj zaslužnim članom, hkrati pa bo to tudi 40-letnica obstoja gasilstva v Krmelju in 20-letnica IGD »Metalne«. Ta dan bo v kraju odprto novo asfaltno rokometno igrišče, zatem pa ljudsko rajanje, na katero prireditelji vabijo čimveč ljudi. B. D.

Nadaljevati začeto

Marjan Gabrič: »Nova skupščina bo nadaljevala prizadevanja dosedanje.«

23. aprila je bil na prvi seji nove občinske skupščine izvoljen za novega predsednika Marjan Gabrič. Od skupno 51 glasov jih je dobil 30, drugi kandidat Franc Molan pa 21. Za podpredsednika je bil znova izvoljen Jože Knez, ki je dobil 50 glasov.

Ob prevzemu te odgovorne dolžnosti je na našo prošnjo novi predsednik dal krajšo izjavo: »Nova občinska skupščina bo nadaljevala delo dosedanje skupščine ter se prizadevala izpeljati že zastavljene naloge, sestaviti pa bo potrebno tudi program dela za prihodnje leto. Ker je proračun že sprejet, je letos financiranje že določeno, zato ni pričakovati sprememb. Kot predsednik se bom skupno s člani skupščine zavezal za skladen razvoj gospodarskih panog ter za izdatnejšo pomoč kmetijstvu in vasi na sploh. V okviru možnosti bo nova občinska skupščina reševala tudi mnoge krajevne probleme.

Novo obremenitve za prebivalstvo niso predvidene. Uspelo ljudsko glasovanje o samoprispevku za gradnjo novega zdravstvenega

doma v Sevnici zagotavlja, da bo napredovalo tudi zdravstvo, ne da bi zato trpel razvoj drugih družbenih služb.

M. L.

SEVNIŠKI VESTNIK

PREDMET ZA KONFERENCO

V nekem podjetju so delavci in nedelavci imeli skupno težavo. Ta njihova skupna težava se je imenovala »pravilnik o nagrajevanju«. No, iz te skupne težave se je izcimila tudi skupna snov za vse konference. To snov, predmet ali temo, so nekateri imenovali osebni dohodek, nekateri pa plača.

podjetju trajale tudi po dvanajst ur. Toda pravilnika niso pa niso mogli izdelati. Zmeraj je bilo v njem nekaj premalo ali nekaj preveč.

Pravilnik je poslušal to preklarijo o sebi in razmišljal:

»Vraga, kako so me zakomplicirali! Vsi hočejo, da bom obenem lep in slep! Da bom lep in me bo vsak rad imel. In da bom slep, kadar ta ali oni noče delati!«

Potem je pravilnik svoje misli povedal na glas:

»No, če boste tako nadaljevali, potlej se sploh nočem roditi!«

Ko so ljudje slišali, da celo pravilnik sam ne želi biti rojen, so se domnili, da se požvižgajo nanj. In so ga vrgli v predal.

Ampak sedaj so konference postale še daljše.

Hm, takole ne bo šlo, so rekli delavci in nedelavci, vzeli pravilnik iz predala pa ga znova začeli mikati in likati. Ampak

pravilnik se ni dal: enkrat je bil samo lep, drugič samo slep. Pravilnik ne zlepa ne zgrda ni maral biti obenem lep in slep.

Tedaj se je neki inženir domislil, da bi naredil aparat, ki bi lahko delal vse tisto, kar pravilnik zmore in kar ne zmore.

No, inženir je pijunil v roke in res skonstruiral tak aparat.

Aparat je delal, da je bilo veselje. Do pike natančno je pokazal, kdo je delaven in kdo nedelaven in kakšno plačo naj kdo prejme.

Ves vesel je inženir odnesel ta aparat direktorju in mu povedal, kakšno čudo in kar ne zmore.

Direktor je presenečeno pogledal, vesel pa ni bil.

»Hm, iznašli ste aparat,« je zabrunda. »Ampak za božjo voljo, človek nesrečni, kaj pa je bilo tega treba? Samo povejte mi, o čem bomo sedaj razpravljali na konferencah?«

IVAN PUDLO

M. STOJANOVIČ:

MEDITACIJA O POMLADI

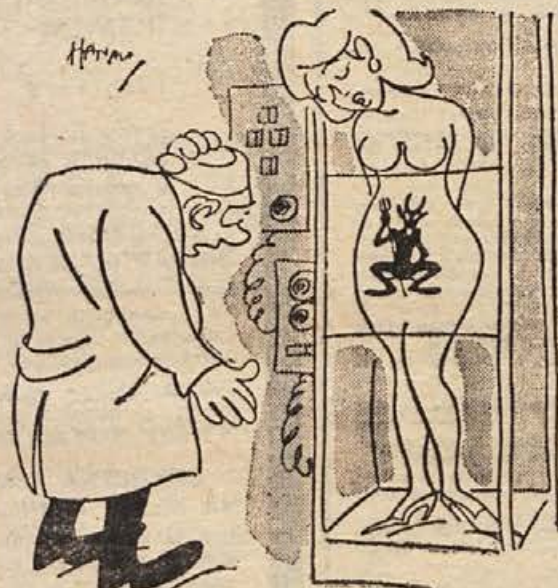
Pomlad je trdovratna kakor davek: nobeno leto se nam ne ogne. Po zaslugi povečanih naporov naših železnih prihlaja pomlad točno po voznem redu, s soncem, z zvončki, s prehodnimi roki za nogometase, z revmo...

Poznavalci pravijo, da je pomlad lepša celo od Olivere Vučo.

Spomladi nam cvetejo referati o jesenski setvi. S prvimi sončnimi žarki se začnejo slačiti tudi zvezdice. (Ekskluzivno slačenje na pranih kopališčih je v navadi predussem spomladi Poletni se slači ves narod.)

Mene na pomlad strahovito spominjajo ženske: vsako leto so enako mlade. Pomlad dosledno spoštuje rotacijo in vedno rotira zimo. Pomlad je čas ljubezni. Po parkih srečujete zaljubljene pare, amovčke s puščicami in mlilčnike z beležnicami...

Spomladi ponavadi odmrznejo cene in osebni dohodki. Kreatorji referatov vsako pomlad dobijo krila in se prav na teh krilih domišljije dvigajo v višave, od koder se lepše vidi na svetle perspektive. Spomladi so dnevi daljši, krila pa krajša. In v tem je tudi največji čar tega letnega časa...

— Oho, pa imate res vruga v telesu!

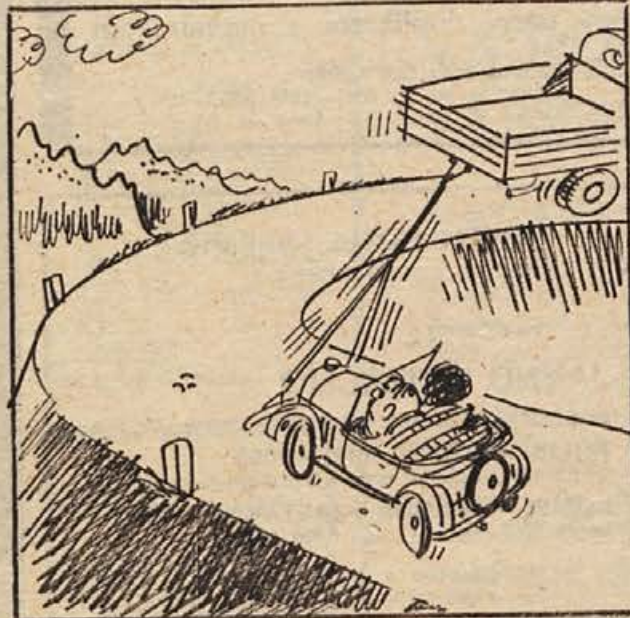
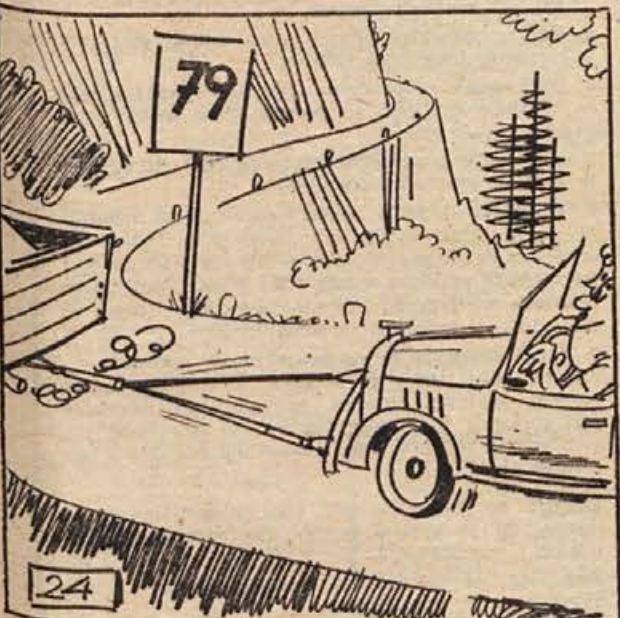
Karel Čapek sodi med vodilne češke pisatelje med dvema vojnama. Rodil se je 1890 v Malih Svatonovicah in umrl ob koncu 1938 v Pragi, hudo prizadet od nesreče, ki je zadela njegovo domovino. Bil je spreten pripovednik in odlični časniki ter je v prenekanem svojem spisu združeval časnikarske elemente (aktualnost, kramljalski slog in vnanjo učinkovitost besede) z značilnostmi umetniške proze. V romanah se je rad ukvarjal z znanstvenimi problemi, s politično satiro in z družbenimi uto-pijami, prav tako je v dramatskih spisih trpko obtoževal protičloveška prizadevanja totalitarizmov in opozarjal na nevarnosti pretirane tehnizacije in racionalizacije bodočega človeštva. Z nekaterimi romani (Tovarna absolutnega, Krakatit, Hordubal, Vojna z močeradami) in z dramami (R. U. R., Iz življenja žuželk, Zadeva Makropulos, Mati, Bela bolezen) je dosegel svetovni sloves. Bil je tudi imeniten potopisec, esejist in podlistkar. Njegovi »Pogovori z Masarykom« so pravo eckermansko pričevanje o filozofu, voditelju osvobodilnega gibanja in prvem prezidentu ČSR. V drobnih povestih in časniških člankih kaže Karel Čapek poleg duhovitosti in ironije tudi humor, ki je sicer večkrat suh in razumski, vendar pa mikavno izpopolnjuje njegov resnobi in topli odnos do človeka, njegov meščansko demokratični humanizem.

»Kakor že mogoče veste,« nam je pravil gospod Houdek, »stanujem v Kruceburški ulici na Vunohradih. To je ena izmed tistih kratkih prečnic, v katerih ni niti ene krčme, v katerih ne najdete ne perice ne oglarja, v katerih gredo vsi že ob desetih spat, razen tistih uživalcev, ki doma poslušajo radio in zatorej zlezejo šele ob enajstih v posteljo. Kar se tiče prebivalcev, smo tam po večini skromni obdavčenci ali uradniki do sedmega plačilnega razreda, dva se ukvarjata z akvarijem, eden je citraš, dva nabirata pisemske znamke, eden je vegetarijanec, eden spirist in eden trgovski potnik, ki je seveda teozof. Poleg teh so tam le še gospodinjje, pri katerih stanujejo pravkar naštetih v čednih, eleganto opremljenih sobah z zajtrkom, kakor se pravi v oglasih Enkrat na teden, vedno le ob četrtkih, prihaja teozof šele opolnoči domov, do te ure se udeležuje neke duhovidskih vaj. Ob torkih se vračata ljubitelja akvarija takisto okoli polnoči naravnost z zborovanja društva »Akvarij«; pod svetilko stojijo, se pripravata o živorodnicah in o zlatičah. Pred tremi leti je šel celo neki pijanec po tej ulici, vendar sodimo, da je bil iz Kosira in da je bil le pot zgrešil. Redno, dan na dan ob četrt na dvanajst pa je prihajal domov neki Rus, Kovalenko ali Kopitenko, majhen mož z redko brado. Stanoval je pri gospe Janski v hišni št. 7. S čim se je Rus preživljal, ni nihče vedel. Takole do petih popoldne se je potikal po svoji sobi, nato je šel z aktovko pod pazduho do najbližje postaje cestne železnice in se odpeljal tja dol v mesto. Natanko ob četrt na polnoč je spet izstopil na istem postajališču in zavil v Kruceburško ulico. Nekdo je pozneje trdil, da sedi Rus od petih popoldne dalje v neki kavarni, kjer se prepira z drugimi Rusi. Drugi pa so menili, da sploh ni Rus, kajti Rusi ne hodijo nikdar tako zgodaj domov.

Bilo je meseca februarja. Ze sem bil skoraj zaspal, ko iznenada zaslišim pet zaporednih strelcev. Najprej se mi je zdelo, da sem mlad dečko, da pohajam po domačem dvorišču z bičem in se veselim pokanja. Toda brž nato sem se popolnoma zdramil in doumel, da je nekdo na ulici streljal z revolverjem. Pohitim k oknu, odprem in vidim na pločniku prav pred hišno št. 7. ležati nekega moža. Ležal je na trebuhu in držal aktovko v roki. Vtem sem tudi že zaslišal korake in izza ogla se je pokazal stražnik, hitel k ležečemu možu in ga skušal dvigniti. Nato ga je spet izpustil. »Sapramiš!« je dejal in zažvižgal. Ta mah se je prikazal izza drugega ogla drugi stražnik in hitel k svojemu tovarišu.

Seveda sem si takoj obul copate, ogrnil zimski plašč in zdrvel navzdol. Iz drugih hiš so prisopli vegetarijanec, citraš, eden izmed ljubiteljev akvarija in neki nabiralec pisemskih znamk. Vsi drugi so gledali skozi okna, sklepali z zobmi in dejali:

PARADIZNIK ZA VOLANOM

24. — S šoferjem sta napravila trdno navezo. Navezo, ki je nekoliko spominjala na fračo. Nič zato! Šlo je imenitno! — Vsakokrat, ko je tovornjak pririnil do tja, kjer je cesta v serpentinu ostro krenila v nasprotno smer, so se solidne predvojnne naramnice do konca napele. Še preden se je tovornjakov zadek obrnil v ovinek, je Pa-

radižnikova limuzina vsakič šinila za tovornjakom kot izstreljena. — In nato spet tako do naslednjega ovinka. Šlo je vztrajno navkreber. Pečine so bile čedalje bolj bele, razklane od viharjev in plazov. In pogled navzdol je bil čedalje bolj vrtoglav... Pri serpentinu osemindeset,

skoraj tik pod vrhom in prav nad peklenkim prepadom, pa se je zataknilo! Pod kolo limuzine se je prikotali kamen. — Naramnce so se premočno napele in ko je slednjič kolo le odrinilo s poti nadležni kamen, je limuzina preveč šinila naprej. Mnogo preveč...

